

man altså kun 10-13 lande, og nu er det altså blevet hele Europa. Det viser, hvordan det har bevæget sig. Det var jo for at beskytte og sikre menneskerettighederne i Europa efter den forfærdelige anden verdenskrig og efter de totalitære systemers sammenbrud. Så selvfølgelig er det vigtigt, og det er vigtigt, at vi hele tiden holdes til ilden.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi har det udvalg, som uanmeldt kan komme på besøg i fængslerne for at se, hvordan vilkårene er, så vi hele tiden sørger for, at standarden i Europa er god, og at vi kan se os selv i spejlet som ansvarlige mennesker, når vi går i seng om aftenen. Jeg holder også selv møde med menneskerettighedskommissæren, når han er, og når jeg har tid, for selvfølgelig skal vi da tage det arbejde alvorligt.

Men vi skal selvfølgelig også hjælpe med til at sikre, at de ikke begår primitive fejl eller sjuksker med det. Jeg har jo f.eks. også haft besøg af generalsekretæren fra OIC, Den Islamiske Samarbejdsorganisation, for man kan være rystet over, hvad nogle får ud af det bagefter. Så der skal være den kontrolmekanisme, så de ikke bare skriver hvad som helst, og så det også når tilbage igen, så man kan sige: Det her har du altså misforstået, kammerat. Ellers gavner det jo ikke nogen.

Kl. 16:44

Formanden:

Hr. Mogens Jensen for en sidste bemærkning.

Kl. 16:44

Mogens Jensen (S):

Jeg er naturligvis enig med udenrigsministeren i, at vi også må have en ordentlig standard i arbejdet, også det researcharbejde, der blev lavet for menneskerettighedskommissæren. Men jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om der er nogle af de forslag og anbefalinger, som kommissæren er kommet med til Danmark, som udenrigsministeren mener har været berettiget, og som der er behov for at Danmark får taget fat på.

Kl. 16:45

Formanden:

Ministereren.

Kl. 16:45

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Vi har jo lov til at være politisk uenige med menneskerettighedskommissæren. Vi synes jo, at han går ind i et politisk område, som ikke har så meget med menneskerettighederne at gøre. Man kan selvfølgelig altid lægge menneskerettig-

hedssynspunkter ind over, men det er egentlig ikke menneskerettigheder, det drejer sig om efter vores opfattelse. Derfor har vi lov til at være uenige med ham, og mange af hans anbefalinger agter vi ikke at følge. Men f.eks. med hensyn til afviste asylansøgere har vi jo netop set, hvordan nogle af disse familier nu er blevet huset uden for flygtningelejrene, og det var en ting, han pegede på.

Kl. 16:45

Formanden:

Så er det hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Morten Messerschmidt (DF):

Tak, formand. Det, der får mig til at tage ordet, er det spørgsmål, som hr. Mogens Jensen stillede til udenrigsministeren, og selvfølgelig det deraf afledte svar. Jeg må spørge udenrigsministeren, om ikke han er enig i, at menneskerettighedskommissærens arbejde er præget af en nærmest fakultativ tilgang til menneskerettighedsbevogtningen i Europa i modsætning til Menneskerettighedsdomstolen, som jo meget konsekvent behandler alle sager. Nogle sager bliver så formelt afvist osv., men alle sager bliver i et eller andet omfang realitetsprøvet, og derfor er beskyttelsen af menneskerettighederne ved Menneskerettighedskommissionen i virkeligheden ganske begrænset. Det var sådan set det, jeg forsøgte at præcisere i mit ordførerindlæg. Så er udenrigsministeren ikke enig i, at det organ, der beskytter menneskerettighederne i Europa, altså ikke er den her politisk udpegede kommissær, men Menneskerettighedsdomstolen?

Kl. 16:46

Formanden:

Ministereren.

Kl. 16:46

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo oplagt, at domstolen er sværvægteren i det system. Vi følger alle sammen domstolen, hvorimod man ikke er forpligtet til at følge kommissæren. Han kan give anbefalinger, domstolen giver domme, så der er jo ikke tvivl om, at domstolen er sværvægteren i det europæiske menneskerettighedsarbejde. Men det betyder jo ikke, at det er ligegyldigt, hvad man får af anbefalinger fra menneskerettighedskommissæren. Det kan man så diskutere, det gør vi jo også her i salen, og det gør vi i offentligheden. Man får altså en udefra til at se på ens system, og så kan man vurdere, om disse vurderinger udefra påvirker en, eller om man siger, at det har han mis-